

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

III/3310/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 31/C. § (4) bekezdése első mondata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Indokolás

I.

- [1] 1. A Fővárosi Törvényszék az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján benyújtott bírói kezdeményezésében – a folyamatban lévő pert 57.Pf.636.469/2025/2. számú végzésével felfüggesztve – az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 31/C. § (4) bekezdése (tartalmilag annak első mondata) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és 26. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az Infotv. 2022. december 31-től hatályos 31/C. §-a a közérdekű adatigénylési perek különös eljárási szabályait határozza meg, ezen belül a támadott (4) bekezdés első mondata a másodfokú eljárás elbírálásának határidejét tartalmazza, és akként rendelkezik, hogy a „másodfokú bíróság a fellebbezést legkésőbb az iratok beérkezésétől számított tizenöt napon belül köteles elbírálni”.
- [3] Az indítványozó bíróság – modellezve a lehetséges eseteket – arra hivatkozik, hogy bár ennek a tizenöt napos határidőnek a betartása nem *ab ovo* kizárt, de a „szabályrendszer támasztotta elvárást a [...] másodfokú bíróság egyetlen esetben sem képes teljesíteni” olyan körülmények miatt, amelyeknek nem a felek mulasztása az oka és amelyekre a bíróságnak nincs ráhatása [például: tárgyalás tartási kérelem, fellebbezési ellenkérelem és/vagy csatlakozó fellebbezés előterjesztése, hiánypótlás,

az iratok kézbesítéséhez szükséges idő, kézbesítési fikció, sőt, adott esetben még az is a határidő túllépését eredményezheti, ha a felek teljes mértékben kihasználják a számukra rendelkezésre álló eljárási határidőket]. A bíróság szerint a támadott határidő-szabály feltétlen megtartása lényegében az általános perrendtartási szabályok (a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény, a továbbiakban: Pp.), vagyis az ügyfél jogai mellőzését kívánná.

- [4] A bíróság kifejti továbbá azt is, hogy a határidőt az Infotv. 31/C. § (4) bekezdése értelmében az „iratok beérkezéséről” kell számítani. Ennek a fogalomnak a tartalma viszont nem kellően világos, jogilag nem meghatározott és köznapi értelme alapján sem egyértelmű. Emiatt a gyakorlat is tág tartományban mozog: a fellebbezéssel beérkező elsőfokú iratoktól egészen a másodfokú eljárásban kibocsátott esetleges idézés kézbesítése eredményének a bevértésáig terjed. Ez már önmagában is a normavilágosság hiányát igazolja az indítvány szerint.
- [5] A feltárt problémát a bíróság a következőképpen kapcsolja az Alaptörvény megsértettnek állított rendelkezéseire.
- [6] Egyrészt az a jogszabályi rendelkezés, amely nem világos és nem egyértelmű, továbbá betarthatatlan – s mint ilyen, sem a kiszámíthatóság, sem a tényleges alkalmazhatóság követelményét nem elégíti ki –, ráadásul mindennek ellenére a megszegéséhez a Pp. 147/A. §-a alapján vagyoni elégtétel adásának szankciója társul, sérti a jogállamiság Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt követelményét.
- [7] Másrészt az azonos szintű jogszabályok [az Infotv. 31/C. § (4) bekezdése és a Pp.-nek az indítványban konkrétan meg nem jelölt előírásai] közötti kényszerű választás elé állítás, az eljárási szabályok egy része vagy némelyike mellőzésére kényszerítés a tisztességes eljáráshoz való jogot is sérti.
- [8] Harmadrészt pedig sérti a bíróságok és az ítélező bírók függetlenségét a fennálló szabályozási környezetben betarthatatlannak minősülő határidő előírása, mert „alkalmazása annak a hamis látszatnak a téves észleléséhez vezethet, hogy a bíróság eljárása valamely törvényt sért”, illetve a bíróság terhére vagyoni elégtétel adását eredményezi.

II.

- [9] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezése:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

- [10] 2. Az Infotv. támadott rendelkezése:

„31/C. § (4) A másodfokú bíróság a fellebbezést legkésőbb az iratok beérkezésétől számított tizenöt napon belül köteles elbírálni. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított három napon belül kérheti tárgyalás tartását, és öt napon belül köteles előterjeszteni írásban a fellebbezési ellenkérelmet és az esetleges csatlakozó fellebbezést.”

III.

- [11] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megvizsgálta, hogy a bírói kezdeményezés eleget tesz-e az Abtv.-ben írt feltételeknek {lásd például: 3242/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [7], 3102/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [18]}.
- [12] Megállapítható, hogy az Abtv. 25. § (1) bekezdésének megfelelően a bírósági eljárás felfüggesztése megtörtént, az eljárásban alkalmazni kell a támadott rendelkezést {az ügy elbírálásának határidejéről szóló jogszabályi rendelkezést már más ügyben is kifejezetten alkalmazandó jogszabályi előírásnak tekintette az Alkotmánybíróság, lásd: 3247/2025. (VII. 30.) AB határozat, Indokolás [22]}.
- [13] Az indítvány részben tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében rögzített határozott kérelem követelményének. Tartalmazza *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 25. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (a bíróságnak betarthatatlan és az egyértelműség követelményét nem teljesítő jogszabályi rendelkezés alkalmazásával kellene eljárnia); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést [Infotv. 31/C. § (4) bekezdés első mondata]; *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés és 26. cikk (1) bekezdés]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi előírás miért ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, valamint *f)* kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességét, semmisítse meg azt és rendelkezzen annak alkalmazási tilalmáról. Megállapítható ugyanakkor, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és 26. cikk (1) bekezdése tekintetében nem terjesztett elő olyan konkrét okfejtést, illetve nem mutatott rá olyan alkotmányjogi összefüggésre, amelyet a megjelölt alaptörvényi rendelkezések és a támadott jogszabályi rendelkezés vonatkozásában érdemi vizsgálat tárgyává lehetett volna tenni. Fontos leszögezni ezzel kapcsolatban azt is, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárás vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét, jelen ügyben azonban ilyen eljárás nincs és nem is volt folyamatban. Ezeknek az alaptörvényi rendelkezéseknek a vonatkozásában tehát a kérelem nem

felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt követelményének, így elbírálására nincs lehetőség.

- [14] Összegezve a fentieket: az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában felel meg az Abtv.-ben írt törvényi feltételeknek, és ebben a vonatkozásban kerülhet érdemi elbírálásra.
- [15] 2. Az igazságügyi miniszter az Abtv. 57. § (1b) bekezdése alapján hivatalból megküldte az Alkotmánybíróságnak az ügygel kapcsolatos állásfoglalását.
- [16] Az állásfoglalás kifejti, hogy a támadott szabályozás kialakítása az „ún. Helyreállítási és Ellenállóképességi Eszköz (ún. »RRF«) magyarországi mérföldköveinek végrehajtásához kapcsolódik”, amelyre az Európai Bizottsággal való megegyezés keretében, a sajtó-helyreigazítási perek szabályozásának a mintájára került sor a pergyorsítás és hatékonyság-növelés szándékával. Ugyanakkor a „szabályozás – az Alaptörvény B) cikkéből, illetve XXVIII. cikkéből fakadó követelményekre is figyelemmel – tekintettel volt az információs szabadsággal összefüggő perek sajátosságaira” is (2-3. oldal). Az állásfoglalás bemutatja azokat az eljárásjogi eszközöket, amelyekkel az eljárás határidőn belüli lefolytatása biztosítható (4. oldal). Végezetül azt is hangsúlyozza, hogy a támadott előírás „sem nyelvtani, sem logikai értelemben nem tartalmaz olyan ellentmondást, amely az Alaptörvény 28. cikkének megfelelő jogértelmezés útján ne volna feloldható az eljáró bíróság részéről” (7. oldal).

IV.

- [17] A bírói kezdeményezés nem megalapozott.
- [18] 1. Az indítványban írtak lényege szerint az Infotv. 31/C. § (4) bekezdésének első mondata két tekintetben, egyrészt a másodfokú eljárás lefolytatására előírt tizenöt napos határidő betarthatatlansága, másrészt pedig a határidő-számítással összefüggésben az „iratok beérkezésétől” fordulat alkalmazása okán a normavilágosság sérelme miatt is az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütköző, alaptörvény-ellenes helyzetet eredményez.
- [19] 2. Az Alkotmánybíróság először az indítványnak a normavilágosság sérelmére vonatkozó hivatkozását vizsgálta meg.
- [20] Az irányadó gyakorlat lényege szerint a jogállamiság [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] elvéből levezetett jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az

egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Ebből következik, hogy a jogszabály értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalma a jogbiztonságból fakadó követelmény. A norma egyértelműségének követelménye elsődlegesen azt jelenti, hogy a jogszabályokat a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan és közérthetően kell megszövegezni. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy a jog tételes szabályai mindig értelmezésre szorulnak, és alapvetően a jogalkotó feladata annak a meghatározása, hogy a jogalkalmazó számára mekkora mozgásteret ad a jogértelmezésre. Az esetleges jogszabály-értelmezési nehézségeket általában a jogalkotói vagy jogalkalmazói jogszabály-értelmezés eszközeivel kell felszámolni. Alkotmánysértőnek csak az minősül, ha a sérelmezett jogszabály tartalma olyan mértékben homályos, vagy rendelkezései annyira ellentmondásosak, hiányosak, hogy a tisztázatlanság feloldására a jogszabály-értelmezés már nem elegendő, illetve, ha a túlzottan általános megfogalmazás miatt szubjektív, önkényes jogalkalmazásra nyílik lehetőség. Tehát az Alkotmánybíróság a nem kellő pontossággal megfogalmazott jogszabályi rendelkezés esetében sem állapítja meg automatikusan a jogbiztonság sérelmét, ha a törvényi rendelkezés bizonytalansága a törvény alkalmazása során feloldható {lásd összefoglaló jelleggel például: 3296/2018. (X. 1.) AB határozat, Indokolás [31]-[32]; továbbá például: 3/2016. (II. 22.) AB határozat, Indokolás [11]; 3354/2024. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [26]-[31]}. Nem veti fel a normavilágosság elvének sérelmét „önmagában az az eset, ha egy jogszabályi rendelkezés alkalmazása az egyszerű automatizmuson túlmutató jogértelmezést igényel az eljáró bíróságok, illetőleg hatóságok részéről”, az Alaptörvénnyel összhangban álló, lehetséges értelmezési eredmények közötti választást az Alkotmánybíróság nem bírálja felül mindaddig, amíg a választott jogértelmezés az értelmezési tartomány alkotmányossági keretein belül marad {3051/2020. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [19]}.

- [21] Az indítvány által megjelölt fogalom – az Infotv. 31/C. § (4) bekezdésében a fellebbezés elbírálása határidejének „az iratok beérkezésétől” történő számítására való utalás – tartalmát, azt, hogy ez a kifejezés pontosan milyen iratokra vonatkozik, a rendelkezésre álló jogértelmezési módszereket felhasználva, a jogalkotói célra figyelemmel és az Alaptörvény keretein belül – különösen az Alaptörvény 28. cikkében írt követelmények, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogból eredő garanciák tiszteletben tartásával – kell meghatározni. Miután maga a normaszöveg nem tartalmaz további támpontot, kétségtelenül egy egyszerű automatizmuson túlmutató, jogértelmezést igénylő kérdésről van szó. Ezzel együtt is megállapítható, hogy a szóban forgó előírás nem tekinthető olyan mértékben homályosnak vagy ellentmondásosnak, hogy az az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére visszavezethető jogbiztonság sérelmét okozva eleve értelmezhetetlenné vagy alkalmazhatatlannak minősülne.

- [22] A bírói kezdeményezésnek a jogalkalmazásban megjelenő eltérésekre való hivatkozásával kapcsolatban – amely a kérelem szerint szintén a normavilágosság sérelmét igazolja – az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „nem jelenti a jogbiztonság sérelmét önmagában az, ha egy, a jogalkotó által újonnan megalkotott norma, fogalom értelmezésében kezdeti bizonytalanság mutatkozik a jogalkalmazók részéről” {3284/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [42]}. Ráadásul, hasonló szabályozásra már van példa a jogrendszerben [lásd például a sajtó-helyreigazítási pert a Pp. 501. § (1) bekezdésében; az OBT által indítható ún. „hozzáférés biztosítása iránti pert” a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 108/B. § (10) bekezdésében; a referenciaadatok jogellenes átadása és kezelése miatt, illetve azok helyesbítése vagy törlése céljából indított eljárást a központi hitelinformációs rendszerről szóló 2011. évi CXXII. törvény 20. §-ában], ezért támaszkodni lehet az azokkal összefüggésben kialakult gyakorlatra is. Az Alkotmánybíróság továbbá jelen ügyben is fenntartja, hogy a jogalkalmazás következetességének és a jogegységnek a biztosítása nem az Alkotmánybíróság feladata. „Önmagában [...] azt, hogy a bírósági döntés eltér más bírósági döntéstől, illetve a hasonló ügyekben hozott döntésekben általánosnak tekinthető jogértelmezéstől, az Alkotmánybíróság nem alkotmányossági, hanem jogegységi kérdésnek tekinti, amelynek vizsgálatára nincsen hatásköre” {3211/2024. (VI. 13.) AB végzés, Indokolás [38]}. Ezért nem fogalmazhat meg tartalmi – pusztán a joggyakorlat egységét előmozdító és ekként a hatáskörén túlmutató – útmutatást a jogalkalmazás számára.
- [23] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján a bírói kezdeményezést ebben a tekintetben nem találta megalapozottnak.
- [24] 3. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta meg, hogy az Infotv. 31/C. § (4) bekezdése első mondatában foglalt tizenöt napos határidő sérti-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.
- [25] 3.1. Eddigi gyakorlatában az Alkotmánybíróság a döntés meghozatalának határidejére vonatkozó kérelmet komplex módon a 152/B/2009. számú határozatában (ABH 2010, 1974.) vizsgált, amelynek a jelen ügghöz hasonlóan szintén egy jogorvoslat, mégpedig a közigazgatási ügyekben lefolytatott felülvizsgálati eljárásra vonatkozó százhusz napos határidő volt a tárgya.
- [26] Az Alkotmánybíróság ebben a döntésében elsődlegesen a határidőhöz kötött döntési kötelezettségnek az észszerű időn belüli döntéshez való kapcsolatából indult ki [e jogot a most hatályos Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja]. Megállapította, hogy a jogalkotó viszonylag szabadon mérlegelhet a határidők meghatározása során. Ennek alkotmányos határát a felek tisztességes eljáráshoz való joga jelenti: a bíróság eljárásának alkalmasnak kell lennie arra, hogy a vitássá tett

jogokat és kötelezettségeket a tisztességes eljárás követelményeinek megfelelően érdemben elbírálhassa [vesd össze még a harminc napos döntéshozatali határidőt vizsgáló 1247/B/2008. határozattal (ABH 2009, 2418.)]. Erre irányuló indítvány alapján szintén a tisztességes eljáráshoz való jog szempontjából folytatott vizsgálatot az idegenrendészeti tárgyú közigazgatási perekben intézményesített tizenöt napos döntési határidőre vonatkozó 3247/2025. (VII. 30.) AB határozat (Indokolás [36]-[46]), illetve a devizaperekben alkalmazandó döntési határidők tekintetében a 34/2014. (XI. 14.) AB határozat (Indokolás [167]-[168], [171]-[172]), valamint a 2/2015. (II. 2.) AB határozat (Indokolás [67]-[76]) is.

- [27] Mindemellett a 152/B/2009. számú határozat azt is megállapította, hogy a döntési határidő szabályozásakor a bírósági eljárásokkal kapcsolatos jogállami követelmények érvényesülését is biztosítani kell (például a határidő rövid volta nem lehetetlenítheti el az eljárást; fontos, hogy a bíróság a határidő megtartása mellett alkotmányi és törvényi kötelezettségének eleget tegyen, és hogy a bíróság az érdemi döntés megalapozásához a jogszabályok által biztosított eszközökkel élni tudjon, stb.).
- [28] A jelen ügyben előterjesztett és az Alkotmánybíróság által elbírálandó indítvány alapján ennek a második megközelítésnek, tehát a jogalkotó által az eljárás lefolytatására megállapított határidő és a bírósági eljárásokkal kapcsolatos jogállami követelmények összeegyeztethetőségének van jelentősége.
- [29] A jogállamiság követelményét az Alaptörvényben a B) cikk (1) bekezdése tartalmazza, az Alkotmánybíróság pedig kifejezetten megerősítette a jogállamisággal kapcsolatos korábbi gyakorlatát, és e körben kimondta azt is, hogy „[a] jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket” {56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.; 13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [80]}. Ezért a korábbiakhoz hasonlóan, megfelelő indítvány alapján, az Alaptörvény alapján is vizsgálható a döntésre előírt határidő hosszának a jogállamiság követelményének való megfelelése.
- [30] 3.2. Mindenekelőtt utalni szükséges arra, hogy – amint arra az igazságügyi miniszter állásfoglalása is utal – a támadott rendelkezés a közérdekű adatigénylési perek gyorsítására – és ekként a közérdekű információkhoz való hozzájutás időszerűségének biztosítására – irányuló átfogóbb, a per egészét illető jogszabály-módosítás egyik eleme (lásd: az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról szóló 2022. évi XL. törvény). A közérdekű adatigénylési perben mint speciális ügycsoportban a jogviták mielőbbi végleges lezárásának fontossága miatt került sor az eljárás gyorsítására.

- [31] A jogállamiság követelménye a jogalkalmazónak előírt döntési határidőkkel kapcsolatban elsődlegesen az eljárás időbeli kiszámíthatóságát hivatott biztosítani a felek számára. A határidők kijelölik a közhatalom-gyakorlás jogállami kereteit, amennyiben előre rögzített, ellenőrizhető szabályokhoz kötik az eljárás időbeliségét. Ennek a jogállami jelentősége abban ragadható meg, hogy az eljárás lefolytatása előre látható, normatíve meghatározott és objektív időbeli struktúrában történik. Hozzáteendő, hogy – amint azt az Alkotmánybíróság korábban már megállapította –, elvárható, hogy a gyakorlatban ennek a teljesüléséhez maguk a felek is hozzájáruljanak: „az eljárási szabályok kialakításakor – különösen akkor, amikor a jogviták mielőbbi lezárása, illetve az eljárás célja megghiúsulásának megakadályozása fontos szempont – joggal várhat el bizonyos fokú együttműködést a peres felektől a jogalkotó” {3247/2025. (VII. 30.) AB határozat Indokolás [43]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy a másodfokú eljárás határidejének tizenöt napban való meghatározása az eljárás érdemi lefolytatásának és ekként az anyagi igazság érvényre juttatásának ellehetetlenítésére vezet-e (például megakadályozza-e, hogy a bíróság a kötelezettségeinek eleget tegyen, illetve az érdemi döntés megalapozásához a jogszabályok által biztosított eszközökkel élni tudjon), és ezért – a határidő betarthatatlansága miatt – felmerül-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében szereplő jogállamiság sérelme a szabályozás kapcsán.
- [33] Egy tizenöt napos döntési határidő előírása kivételes, azonban – amint az fentebb említésre került – nem egyedi a magyar jogrendszerben [még ennél rövidebb határidő is előfordul: a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 228. § (2) bekezdése például három napos döntési határidőt ír elő a bíróságnak].
- [34] Az egyéb eljárási szabályokra és a hivatali ügymenet rendjére tekintettel egy ilyen határidő a gyakorlatban kétségtelenül feszített, illetve egyes esetekben objektíve nehezen tartható lehet még az eljárás határidőn belüli lefolytatásának biztosítását elősegítő eljárásjogi eszközök alkalmazása esetében is (lásd: az igazságügyi miniszter állásfoglalásának II.4. pontját). Ez azonban önmagában még nem jelenti, hogy a szóban forgó határidő eleve betarthatatlan, vagy veszélyeztetné a bíróság feladatainak az ellátását, illetve lehetetlenné tenné egyes garanciális rendelkezések betartását vagy az anyagi igazság érvényre juttatását. Modellezve az egyes helyzeteket, maga a kezdeményező bíróság sem állított ilyet (Indítvány 4-5. oldal).
- [35] Kivételes esetben, illetve több körülmény együttes fennállása esetében valóban előfordulhat, hogy a bíróság önhibáján kívül mégsem képes a határidő betartására. Amiatt viszont nem minősíthető *per se* a jogállamiságot sértőnek egy jogszabályban előírt döntési határidő, hogy a bíróság által nem befolyásolható egyedi körülmények, avagy a felek jogszabályban foglalt eljárási jogainak gyakorlása a határidő bíróság általi megtartását kivételesen, egyes konkrét ügyekben nem teszik lehetővé. Azt is hangsúlyozni kell, hogy a határidő nem önmagáért való: az időbeli kiszámíthatóság követelménye végeredményben a felek érdekét szolgálja, őket védi. Ezért pusztán az,

hogy a gyakorlatban az eljárásjogi szabályok betartása és a tisztességes eljáráshoz való jog érvényre juttatása kivételesen akadályozhatja a döntési határidő megtartását, még nem jelenti azt, hogy maga a határidő-szabályozás a jogállamiság követelményének a sérelmét okozza.

[36] A fentiek alapján a bírói kezdeményezés ebben a tekintetben sem megalapozott.

[37] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy az Infotv. 31/C. § (4) bekezdésének első mondata az indítványban foglalt indokok alapján nem sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, ezért a bírói kezdeményezést a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

Budapest, 2026. február 24.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró